

Република Србија
**КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТУ
КОНКУРЕНЦИЈЕ**
Савска улица 25/IV, Београд
Број: 9/0-02-533/2022-4
Датум: 07.07.2022. године

МИНИСТАРСТВО ГРАЂЕВИНАРСТВА, САОБРАЋАЈА И ИНФРАСТРУКТУРЕ

Немањина 22-26
Београд

Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре доставило је електронским путем дана 06.07.2022. године Комисији за заштиту конкуренције Предлог уредбе о привременој мери утврђивања приоритета превоза у железничком саобраћају који се обавља на мрежи пруга Републике Србије, са прилозима, ради давања мишљења.

Савет Комисије за заштиту конкуренције, на основу члана 22. а у вези са чланом 21. став 1. тачка 7) Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС”, бр. 51/2009 и 95/2013), на 89. седници од 07.07.2022. године, даје следеће:

М И Ш Љ Е Њ Е

Савет Комисије размотрио је предметни Предлог, као и образложење и остале прилоге достављене уз поднети Предлог уредбе, и закључио следеће.

Предлогом Уредбе о привременој мери утврђивања приоритета превоза у железничком саобраћају који се обавља на мрежи пруга Републике Србије (у даљем тексту: Предлог уредбе или Уредба) Влада Републике Србије даје сагласност да у циљу спречавања великог поремећаја на тржишту снабдевања робом: енергентима и другом наведеном робом од виталног значаја за обављање делатности привредних субјеката у Републици Србији, управљач „Инфраструктура железнице Србије“ а.д, као привремену меру, обезбеди приоритет у саобраћају свих превоза које Акционарско друштво за железнички превоз робе „Србија Карго“ као национални оператер обавља на мрежи пруга Републике Србије, у односу на све друге превозе који се обављају на мрежи пруга у Републици Србији, укључујући и путнички железнички саобраћај. Уредба важи шест месеци од дана ступања на снагу.

У образложењу је наведено да правни основ представља члан 39. Закона о трговини, којим је прописано да ради спречавања поремећаја на тржишту или отклањања штетних последица поремећаја на тржишту у погледу снабдевања робом и услугама од виталног значаја за живот и здравље људи и за рад привредних субјеката, установа и других организација од општег интереса, Влада може да одреди привремене мере које се односе на одређену врсту робе и услуга, одређену категорију трговаца, пружалаца услуга или потрошача, радно време, на потребу спровођења обавеза преузетих међународним уговором, на цене, као и на друге услове

за обављање трговине, осим мера које се односе на увоз и извоз робе. Уз то, истим чланом је прописано да Влада одређује привремене мере као и временски период примене тих мера, сразмерно циљу и очекиваним резултатима, који не може бити дужи од шест месеци од дана одређивања привремене мере, односно најдуже до испуњења обавезе када је у питању спровођење обавеза преузетих међународним уговором, осим ако посебним законом није другачије одређено.

Наведене су околности за које предлагач сматра да се њима испуњавају услови прописани чланом 39. Закона о трговини, што ће коначно ценити Влада код доношења Уредбе.

Имајући у виду да Комисија није надлежна да оцењује испуњеност услова за одређивање привремене мере, већ само за процену њеног утицаја на услове конкуренције, истичемо да се из образложења Предлога уредбе није могло поуздано утврдити каква је структура тржишта превоза наведених роба, односно колико има учесника на тим тржиштима.

Међутим, како је наведено у образложењу и прилозима Предлога уредбе, друге врсте превоза не искључују се на мрежи пруга Републике Србије, већ се успоставља приоритет превоза наведених роба. Такође, у Предлогу уредбе није наведено да се привремена мера односи на робу одређених добављача, односно на робу одређеног порекла, нити се може закључити да се успоставља повлашћени положај одређених купаца услуге превоза роба из става 2. Предлога Уредбе. Приоритизација се врши, како је наведено, ради спречавања „великих кашњења у испоруци робе од виталног значаја за електроенергетски сектор и остале стратешки значајне системе за Републику Србију, а који у условима поремећаја на тржиштима могу имати несагледиве штетне последице по привреду и становништво Републике Србије“, те је оправдано очекивати да ће обим и начин приоритизације бити не само одређен, већ и ограничен овим циљем. У супротном, у случају да се уредба примењује на начин и у ситуацијама које нису предвиђене за њено доношење, могло би доћи до негативног утицаја примене уредбе на услове конкуренције.

Као битну околност за давање мишљења Комисија је имала у виду и рок важења Уредбе од шест месеци, односно чињеницу да је привремена мера краткорочна. Ако би дошло до евентуалне дуже примене уредбе, Комисија је мишљења да би претходно требало испитати ефекте на услове на тржишту настале као последица њене примене и њен утицај на редовно пословање.

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ

Небојша Перић с.р.